

Β. Μποκατοτάμπη.

Θαλασσογραφία.

ρης, ή οποία χωρίς πόρους, χωρίς οικόγενειαν τας
 ώρας του βίου της μοιράζει μεταξύ ενός τριωγλοει-
 δους δωματίου και του έργοστασίου ή του γραφείου;
 Τι απομένει εις αυτήν την κόρην, εάν μή ή κοινω-
 νία δι' εύεργετικών νόμων την προασπίση; Τι ά-
 πομένει λέγομεν εις αυτήν την άπειρον ύπαρξιν,
 ή οποία, εάν ήνε αρκετά ισχυρά, ίνα άντιστη εις
 την πραγματικήν αύτοχειρίαν, διατρέχει τον κίνδυνον
 τής ήθικής δολοφονίας, ιδία εις τας μεγαλουπόλεις;

Όθεν ανάγκη δια τδ Μέλλον, δια την αναπόδρα-
 στον Κοινωνικήν εξέλιξιν ή γυνή και ιδία ή κόρη
 να όπλίζεται δι' ανατροφής ύγιους άπηλλαγμένης
 παντός ψεύδους, πάσης πλάνης, πάσης νοσηράς του
 ρωμαντισμού επιδράσεως, ανατροφής καταλλήλου
 δια την πάλην τής ζωής, την πάλην ή οποία συν-
 οψίζεται εις δύο μόνον λέξεις του Νίτσε· «ά δ έ λ-
 φια μου του πολέμου...»

Άνάγκη καθ' ήμας ή κόρη να τύχη πρό πάν-
 τος ανατροφής τής θελήσεως.

Δια τής οδού τής θελήσεως ή γυναίκα με στερ-
 ρον βήμα θα άνέρχηται επί μάλλον και μάλλον ύ-
 ψηλότερα εν τή γενική του ατόμου εξέλιξει.

Η γυναίκα του Μέλλοντος θα ήνε κατ'έξοχήν
 ύπεροχος τόσον δια τών θελγήτρων του φύλου της
 όσον και ιδία δια τών σταθερών και φωτεινών χα-
 ρισμάτων του πνεύματός της.

«Votre amour de la femme et l'amour de la fem-
 me pour l'homme, oh ! que ce soit de la pitié pour
 des dieux souffrants et voilés!» έπε κάπου ό Νίτσε.

Άπό την γυναίκα του μέλλοντος, άπό την ίσχυ-
 ραν γυναίκα τής αύριον θα γεννηθί ίσως ή ύπέρο-
 χος άγάπη. Ναι, άπό την γυναίκα την έλευθεραν
 πάσης δουλείας, όταν ή ψυχή της ή προαιωνίως
 ύπνώττουσα έξυπνήση τέλος, άπό την γυναίκα τής
 φωτεινής σκέψεως, τής σκέψεως, ή οποία θα την

άπαλλάξη δια παντός τής κληρονομικής δουλείας,
 ναι, άπό την γυναίκα τής αύριον θα γεννηθί ή ά-
 γάπη του καθήκοντος, ή άγάπη του κοινωνικού ή-
 ρωϊσμού, ή άληθής, ή αιωνία άγάπη !

Αλεξάνδρεια, Άπρίλιος 1909

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

Υφηγήτρια του Έθν. Πανεπιστημίου

Ε. Ίωαννίδου.

Σπουδή.

Καλλιτεχνική έκθεσις Ζαππείου.